

679-50 1

949-0.

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

50

Case No. 679Date of filing: 17 Oct 86

** AWARD - Type of Award _____
 - Date of Award _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision 17 Oct 86
 _____ pages in English 4 pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

پرونده شماره ۶۷۹

شعبه دو

تصمیم شماره دی.ا.ٹی.سی-۲۸ - ۶۷۹ - ۵۰

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاری ایران-ایالات متحدہ
ثبت شد - FILED	
Date	17 OCT 1986 تاریخ ۱۳۶۵ / ۱۰ / ۲۵
No.	679 شماره

بانک مرکزی ایران،

خواهان،

- و -

یوروپین امریکن بنکینگ کورپوریشن،

خوانده.

تصمیم

۱ - پرونده حاضر از زمره پرونده‌هایی است که از تصمیم متخذہ دیوان در پرونده الف-۱۷ تاثیر پذیرفته است. (تصمیم شماره ۳۷- الف ۱۷- دیوان عمومی مورخ ۱۸ ژوئن ۱۹۸۵ / ۲۸ خرداد ماه ۱۳۶۴). در نتیجه، دیوان بموجب تصمیم مورد بحث، به طرفین این پرونده اطلاع داد که قصد دارد به کلیه رسیدگی‌های مربوط به پرونده ۶۷۹ خاتمه دهد، مگر آنکه خواهان به دیوان اطلاع دهد که در پرونده مذکور دین یا دیونی مطرح است که از حساب دلاری شماره ۲ بوی قابل پرداخت می باشد. در اول اکتبر ۱۹۸۵ (۹ مهر ماه ۱۳۶۴) خواهان در ارتباط با پرونده ۶۷۹ دو نامه به ثبت رساند که

در یکی از آنها تقاضای تمدید مهلت جهت پاسخگویی نموده و در دیگری اعلام کرده بود که در پرونده مذکور مبالغی که قابل پرداخت از حساب دلاری شماره ۲ باشد، مطرح نیست. دیوان طی دستور مورخ ۹ اکتبر ۱۹۸۵ (۱۷ مهر ماه ۱۳۶۴) به نامه اول پاسخ گفته و با تمدید مهلت موافقت نمود و سپس طی دستور مورخ ۲۶ نوامبر ۱۹۸۵ (۵ آذر ماه ۱۳۶۴) به نامه دوم نیز پاسخ، و کلیه رسیدگیهای مربوط به این پرونده را خاتمه داد. خواهان طی نامه مورخ ۳۰ دسامبر ۱۹۸۵ (۹ دی ماه ۱۳۶۴) به ختم پرونده اعتراض کرده، اظهار داشت که بخشی از ادعاهای مندرج در جدول (ب) دادخواست تحت عنوان ادعاهای "منحصرا" راجع به بهره" جزو ۱۳۰،۰۰۰،۰۰۰ دلار "بهره مورد اختلاف" بوده و از حساب دلاری شماره ۲ قابل پرداخت است.

۲ - نظر به آنکه ثبت دو نامه متناقض توسط خواهان در اول اکتبر ۱۹۸۵ (۹ مهر ماه ۱۳۶۴) و دو دستور صادره در پاسخ به آنها باعث ایجاد ابهاماتی شده بود، بنابراین دیوان طی دستور مورخ ۲۲ ژانویه ۱۹۸۶ (۲ بهمن ماه ۱۳۶۴) ادعاهای مندرج در جدول (ب) تحت عنوان "ادعاهای منحصرا" راجع به بهره" را اعاده نمود. به منظور روشن کردن این نکته که آیا دیوان صلاحیت رسیدگی به بخش اعاده شده این پرونده را دارد یا خیر، دیوان به خواهان دستور داد که یک لایحه توجیهی مکمل در این زمینه به ثبت برساند و از خواننده نیز خواست تا نظرات خود را در آن مورد ثبت نماید. طرفین مدارک مذکور را ثبت کرده و دیوان جهت اتخاذ تصمیم در این باره، آنها را مورد بررسی قرار داده است.

۳ - خواهان در لایحه توجیهی مکمل خود اعلام کرده است که یک مبلغ ۵۲،۹۳۶/۳۵ دلار جزو مبلغ بهره مورد ادعا در جدول (ب) دادخواست وجود دارد که بعنوان بهره متعلقه به سپرده های تودیع شده نزد یوروپین امریکن بنک، ناسائو، توصیف شده است. در لایحه مذکور اضافه شده است که "مبلغ فوق همچنین جزو ۱۳۰ میلیون دلار بهره مورد

اختلافی است که در ۲۰ ژانویه ۱۹۸۱ (۳۰ دی ماه ۱۳۵۹) از شعب خارجی برخی از بانکهای امریکائی به بانک انگلیس منتقل گردید. این مبلغ مورد ادعاست که طبق اظهار خواهان از حساب دلاری شماره ۲ قابل پرداخت است و در نتیجه در حیطه صلاحیت دیوان قرار دارد.

۴ - خواننده ضمن اظهار نظر راجع به لایحه توجیهی مکمل متذکر می گردد که در بخشی از پرونده شماره ۲۲۶ که فعلاً در شعبه سه مطرح است، ادعاهائی جهت وصول همان مبلغ بهره مورد اختلاف مطرح کرده و در نتیجه هر نوع ادعائی نسبت به بهره مورد اختلاف، به وی تعلق می گیرد و نه به خواهان پرونده حاضر. خواننده اضافه می کند که خواهان نیازی به رسیدگی جداگانه در شعبه دو ندارد تا روشن شود آیا طلبی بابت این رقم بهره دارد یا خیر.

۵ - نظر خواننده کاملاً صحیح است. همانطور که خواهان پذیرفته، خواننده در ژانویه ۱۹۸۱ بهره مورد اختلاف را پرداخت نموده و در نتیجه هر ادعائی جهت استرداد آن از حساب دلاری شماره ۲ می بایست توسط خواننده بعمل آید و نه توسط خواهان. در صورتیکه چنین ادعائی مردود شناخته گردد، منجر به آن نخواهد شد که مبلغ یاد شده از حساب دلاری شماره ۲ به بانک مرکزی پرداخت شود، بلکه این مبلغ صرفاً به مانده حساب دلاری شماره ۲ اضافه می شود و هرگاه کلیه دعاوی مربوط به آن حساب، تسویه و پرداخت گردید، مانده آن به ایران منتقل می شود. بنابراین آن قسمت از پرونده شماره ۲۷۹ که طبق دستور مورخ ۲۲ ژانویه ۱۹۸۶ (۲ بهمن ماه ۱۳۶۴) اعاده گردید، بدون تردید در حیطه صلاحیت دیوان نیست و می بایست مردود شناخته شود.

۶ - بدینوسیله کلیه رسیدگهای این پرونده مختومه اعلام، و به روسای مشترک دفتر دستور داده می شود که این پرونده را از دفتر دیوان حذف نمایند.

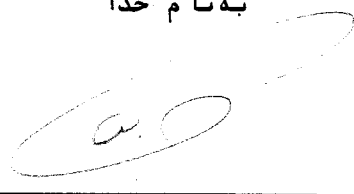
لاہء، به تاریخ... ۱۷... اکتبر ۱۹۸۶ برابر با ۲۵... مهر ماه ۱۳۶۵

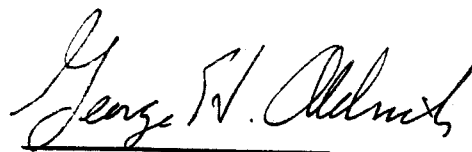
روبرت برینر

رئیس شعبه دو

به نام خدا

حمید بهرامی احمدی
به نظراینجانب
در پرونده الف-۱۷
مراجعه شود.

جرج اچ. آلدریچ

انگ / کف